

opusdei.org

L'expulsió "Memòria ingènua"

Llibre escrit per Alfons Balcells Gorina (1915-2002), publicat per l'editorial La Formiga d'Or.

10/01/2011

Va ser un diumenge del mes de febrer d'aquell any 1941. A dos quarts de deu del matí, uns quants centenars de congregants s'esperaven ja a la capella del col·legi de Casp, cantonada amb Pau Claris (Besòs-muntanya), disposats a assistir a l'acte setmanal de la Congregació mariana. N'hi havia que

encara hi arribaven, més justos de temps.

Jo, aquell diumenge no havia anat a Vilafranca a veure la xicota, i seia en un dels bancs. Segurament, era la primera vegada que anava a l'acte de la Congregació després de llicenciar-me del servei militar. Els diumenges anteriors havia estat amb la noia.

No era un diumenge “de comunió general”. Els diumenges de comunió general havia d'anar-hi tothom, tret del cas que demanés dispensa prèvia, raonada i explícita, i com que s'hi reunia prop d'un miler de persones, l'acte se celebrava a l'església annexa, entrant pel carrer de Casp, en lloc de fer-se a la capella del col·legi, que tenia l'entrada al xamfrà. Aquell diumenge, però, l'acte era dels ordinaris, a la mateixa escola. En total, en diumenges com aquell, podien aplegar-se a la capella uns 400 estudiants, que Déu n'hi do.

Com sempre, havia de començar a dos quarts de deu del matí, amb una estona de lectura d'un llibre espiritual, o bé cant de l'ofici de Maria, i després se celebrava la missa. Al final, una plàtica del director, el pare Manuel M. Vergés, o del sotsdirector, el pare Robert Batlle.

Poc abans de l'hora, jo repassava tranquil·lament al missal els textos del dia: tocava la carta de sant Pau als colossencs, quan l'apòstol els diu que «la caritat és el vincle de la perfecció» i que «qualsevol cosa que feu, sigui de paraula o d'obra, feu-ho tot en el nom de nostre Senyor Jesucrist»; i l'evangelí de sant Mateu que parla de l'enemic que va sembrar jull en un camp de blat, mentre dormien els homes. El pare Vergés solia comentar en les seves plàtiques sobretot l'epístola: era un gran coneixedor de les cartes de sant Pau, i en treia sempre molt partit.

Algú em va tocar per l'esquena i em va dir:

–Et crida el pare director.

Tot estranyat, vaig sortir al rebedor de la capella, on hi havia, en efecte, el pare Manuel Maria Vergés. Ell sempre solia estar-se a l'entrada, quan la gent anava arribant, per saludar tothom. Aquell dia no l'havia vist. Potser jo havia arribat massa d'hora, o tal vegada –és el més probable– ell estigués meditant fins a l'últim moment una decisió sens dubte costosa per a ell, o enraonant amb el pare Batlle o amb algú altre sobre l'assumpte, per mirar de solucionar-lo de manera menys traumàtica.

Tal vegada, fins i tot, desitjava que jo no hi hagués anat, o es pensava que algú m'hauria avisat del que m'esperava i no hi aniria.

Aquell sant baró tan alt i fort, ferm, imponent d'aspecte i de veu, em va dir molt poques paraules, tallants i en veu alta, de manera que les van sentir els que en aquells moments entraven a la capella:

–Quedes expulsat de la Congregació.

Jo no sospitava ni de lluny una cosa com aquella. No em feia càrrec del que passava, i vaig intentar contestar:

–Pare, pare... No entenc...

Ell va repetir:

–Quedes expulsat de la Congregació, per traïdor i per Judes a la Congregació!

M'assenyalà la porta. I me'n vaig anar.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/lexpulsio-
memoria-ingenua/](https://opusdei.org/ca-ad/article/lexpulsio-
memoria-ingenua/) (12/04/2026)